

บทที่ ๑

บทนำ

๑.๑ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

หลังพระพุทธเจ้าปรินิพพานล่วงมาแล้ว ๒๐๐ กว่าปี จากที่พระเจ้าอโศกมหาราชทรงอุปถัมภ์การสังคายนาครั้งที่ ๓ เสร็จแล้วในปี พ.ศ. ๒๑๘^๑ แล้วนั้น ในครั้งนั้นพระโมคคัลลิตบุดรติสสะเถระประธานสงฆ์ ได้คัดเลือกพระอรหันต์ เพื่อส่งไปเผยแผ่พระพุทธศาสนายังนานาประเทศ จำนวน ๙ สายในจำนวนสายทั้งหมด^๒ มีอยู่สายหนึ่งที่มี พระสมณทูต ๒ รูปคือ พระโสณเถระและพระอุตตระเถระ มายังดินแดนสุวรรณภูมิ พระพุทธศาสนาเข้ามาสู่ประเทศไทย เมื่อครั้งยังเป็นอาณาจักรสุวรรณภูมิ ในปี พ.ศ. ๒๓๕^๓ ซึ่งมีพระปฐมเจดีย์ จังหวัดนครปฐม อันเป็นหลักฐานที่ปรากฏอยู่ให้เห็นถึงการมีชุมชนได้ตั้งถิ่นฐานอยู่อาศัยบริเวณนี้ ซึ่งต่อมาเรียกว่าอาณาจักรทวารวดี^๔ ชุมชนทวารวดีได้นับถือพระพุทธศาสนานั้นด้วย ดังนั้นพระพุทธศาสนาจึงได้ถูกเผยแผ่ออกไป ทั้งในประเทศและต่างประเทศ

พระพุทธศาสนาเข้ามาสู่ เมืองเชียงตุง รัฐฉาน สหภาพเมียนมาร์ มีอยู่สองอย่าง ๑) พระพุทธศาสนาเข้าสู่เมืองหลวงเชียงตุงนี้ยังคงเป็นเรื่องที่รอการตรวจสอบทางวิชาการอยู่จนถึงขณะนี้เราเพียง แต่สามารถรู้ได้ว่า พระพุทธศาสนามาถึง ตั้งแต่สมัยนางเจ้า พระเจ้าหลวงเสื่อข่านฟ้า (ค.ศ. ๘- ๑๓) ในสมัยนั้น คนไต(หรือ)ไทใหญ่ โดยไทเขิน และชุมชนคนไต ส่วนใหญ่จะเป็นชาวพุทธ^๕ ๒)ในสมัยโยนก เชียงแสน พระยามังราย ทรงรบชนะแล้ว ส่งเชื้อพระวงศ์ ไปปกครองเมืองเชียงตุง โดยลำดับกระทั่งเมื่อท้าวผาญแห่งเชียงใหม่ ส่งเจ้าเจ็ดพันตุราชบุตร ไปปกครองเมืองเชียงตุงในปี พ.ศ. ๑๘๘๒ พระองค์นำพระมหาเถระ ๔ องค์ และพุทธศาสนานิกายหนยางกวงซึ่งสืบมาจากวัดสวนดอก เชียงใหม่ ไปเผยแผ่ด้วย โดยได้สร้างวัด ๔ วัดถวายเป็นที่อยู่ของพระมหาเถระทั้งสี่ได้แก่ วัดพระแก้ว ถวายพระธรรมลังกา วัดหัวข่วง ถวายพระธรรมไตรโลก วัดพระกลาง ถวายพระทสสปัญญะ วัดจอมทอง ถวายพระหงสาวดี แล้วอัญเชิญพระพุทธรูปสี่องค์ประดิษฐานวัดละองค์ คัมภีร์ พระไตรปิฎก

^๑สุชีพ ปุณฺณานุภาพ, ประวัติศาสตร์พระศาสนา, พิมพ์ครั้งที่ ๑๐, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์รวมสาส์น (๑๙๗๗) , จำกัด, ๒๕๔๑), หน้า ๑๙๖.

^๒พระธรรมปิฎก (ป. อ. ปยุตฺโต), จาริกบุญ- จาริกธรรม, พิมพ์ครั้งที่ ๑๐, (กรุงเทพมหานคร : บริษัทพิมพ์สวย จำกัด, ๒๕๔๗), หน้า ๓.

^๓สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระยาดำรงราชานุภาพ, ตำนานพระพุทธเจดีย์เล่ม ๑, (กรุงเทพมหานคร : องค์การคำคุรุสภา-ศึกษาภัณฑ์พาณิชย์, ๒๕๑๔), หน้า ๓๔.

^๔จํานงค์ ทองประเสริฐ, ประวัติศาสตร์พุทธศาสนาในเอเชียอาคเนย์, (กรุงเทพมหานคร: อภิธรรมมูลนิธิมหาธาตุวิทยาลัย, ๒๕๑๔), หน้า ๒๘๖.

^๕Charles F. Keyes, Thailand : Buddhist Kingdom as Modern Nation-State, 1987, West view Press edition, in English p. 25.

นั้น มอบให้พระหงสาวดี เป็นประธานรักษาไว้ในกรบวชเรียนเขียนอ่านสั่งสอนศาสนานิกายหนานกวงทุกหนทุกแห่ง^๖

เมืองเชียงตุง ตั้งอยู่ในรัฐฉาน สหภาพเมียนมาร์ เป็นเมืองของชาวไทจีน และชาวไทใหญ่ ถือได้ว่าเป็นเมืองที่มีความเจริญรุ่งเรืองเทียบเท่า เมืองเชียงใหม่แห่งล้านนาของไทย และเมืองเชียงรุ่งแห่งสิบสองปันนาของจีน โดยชาวไทใหญ่ เรียกชื่อเมืองนี้ว่า เก่งตุง (KENG TUNG) ตั้งอยู่ระหว่างแม่น้ำสำคัญ ๒ สาย คือแม่น้ำสาละวิน ทางตะวันตก และแม่น้ำโขงทางตะวันออก เชียงตุงได้รับสมญานามว่าเมืองแห่ง ๓ จอม ๗ เชียง ๙ หนอง ๑๒ ประตุมือง^๗ เชียงตุงเป็นเมืองแห่งพุทธศาสนา และได้รับสมญา ว่าเมืองร้อยวัด ในตัวอำเภอเมือง และในตำบล (หรือ)เอ็ง มีวัดรวมกันทั้งหมดมี ๒๑๕ วัด ซึ่งมีจำนวนพระภิกษุสามเณรรวมกัน ๒,๓๙๐ รูป^๘

การบริหารกิจการคณะสงฆ์ หรือ การปกครองคณะสงฆ์ ในรัฐฉาน ขึ้นตรงกับคณะสงฆ์พม่า การบริหารกิจการคณะสงฆ์ไทใหญ่ ศูนย์กลางมีที่เมืองบางหลวงตะวันตกแม่น้ำสาละวิน การบริหารกิจการคณะสงฆ์ไทจีน ศูนย์กลางตั้งอยู่ที่เมืองเชียงตุง ปกครองไปตามพระธรรมวินัย และใช้กฎหมายหรืออำนาจจากสมเด็จพระเจ้าอาชญาธรรม จัดการแก้ปัญหา ส่วนการปกครองคณะสงฆ์เมืองเชียงตุง ไม่เหมือนการปกครองคณะสงฆ์พม่า คล้ายกับการปกครองคณะสงฆ์ไทย มีการแบ่งเขตแบ่งภาค ที่รองลงมาจากสมเด็จพระเจ้าอาชญาธรรม และ คณะพระเถระชั้นผู้ใหญ่ก็คือ แบ่งเขตการปกครองสงฆ์เรียกว่า **เขตหรือหัวบั่วส** สำหรับระบบหัวบั่วสในอำเภอเมืองเชียงตุง มีการกำหนดเขตการปกครอง แบบหมวดอุโบสถออกเป็น ๕ เขต หรือหัวบั่วส ดังนี้ ๑) เขตวัดราชฐานหลวงเชียงยืน - ฝ่ายป่า(อรัญญวาสี) ๒) เขตวัดราชฐานหลวงหัวช่วง - ฝ่ายป่า(อรัญญวาสี) ๓) เขตวัดราชฐานหลวงป่าแดง - ฝ่ายป่า(อรัญญวาสี) ๔) เขตวัดอินทูปผาราม - ฝ่ายสวน (คามวาสี) ๕) จองศรีหนอ - ฝ่ายไท (ไทใหญ่)^๙

จึงจำเป็นที่ พระผู้บริหารกิจการคณะสงฆ์ จะต้องมีการบริหารให้ กิจการคณะสงฆ์เป็นไปได้อย่างดี มีความถูกต้อง มีความเหมาะสม มีความบริสุทธิ์ มีความยุติธรรม มีประสิทธิภาพ และเป็นไปตามหลักธรรม ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงในสภาพสังคมปัจจุบันโดย หลักการคณะผู้บริหารกิจการคณะสงฆ์มีหน้าที่ในการปกครองคณะสงฆ์หรือบริหารกิจการคณะสงฆ์ให้เป็น ไปด้วยความเรียบร้อย จึงเป็นเงื่อนไขสำคัญในการบ่งชี้ในความ สำเร็จในการส่งเสริมพระพุทธศาสนาให้ยั่งยืนถาวรสืบต่อไป ดังคำกล่าวที่ว่า พระพุทธศาสนา จะเจริญรุ่งเรืองถาวร สืบต่อไปก็ ต้องอาศัยพระคณะผู้บริหารกิจการคณะสงฆ์ เนื่องจากพระคณะผู้บริหารกิจการคณะสงฆ์ เป็นผู้ใกล้ชิดประชาชน โดยเฉพาะ พระคณะผู้บริหารกิจการคณะสงฆ์ทุกระดับ ซึ่งเป็นที่เคารพเลื่อมใสศรัทธาของประชาชน

^๖ คณะสงฆ์นครเชียงตุง, **เขมรรัฐนครเชียงตุง**, พิมพ์ครั้งที่ ๒, (จ.เชียงใหม่ : สำนักพิมพ์ ดาวคอมพิวกราฟิก จำกัด, ๒๕๔๘), หน้า ๖๒.

^๗ เรื่องเดียวกัน, หน้า ๖๗.

^๘ สำนักงานกองเลขาฯ เจ้าคณะอำเภอ เมืองเชียงตุง, “เอกสารสำรวจประชากรวัด” ปี ๒๕๕๔.

^๙ สราวุธ รูปิน. “สถาบันทางศาสนากับการธำรงอัตลักษณ์ของวัดไทจีน เมืองเชียงตุง รัฐฉาน สหภาพเมียนมาร์”, **วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต**, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, ๒๕๕๑), หน้า ๗๕.

ในปัจจุบันนี้โครงสร้าง การบริหาร และการจัดรูปแบบการบริหาร ของคณะสงฆ์ไทเขิน ส่วนภูมิภาครวมศูนย์อยู่ที่เมืองเชียงตุง ซึ่งเจ้าคณะอำเภอ จึงทำงานรับผิดชอบกิจการทั้งหลายในพื้นที่ เพียงองค์เดียวโดยเห็นได้จากการที่ ไม่มีคณะทำงาน หรือมีองค์กรมารองรับเพื่อการสนับสนุนงาน ไม่มีองค์กรที่จะตรวจสอบการทำงานอย่างจริงจัง ในเรื่องเดียวกันนี้ เจ้าอาวาส มีอำนาจสูงสุดในการปกครองวัดของตนเพียงผู้เดียว การรวมศูนย์อำนาจของการบริหารเช่นนี้ เกิดจากบทบัญญัติของ พระราชบัญญัติคณะสงฆ์ จึงทำให้การทำงานไม่ต่อเนื่องเป็นผลให้กิจการคณะสงฆ์ไร้ประสิทธิภาพ เพราะขาดเครื่องมือ หรือกลไก ที่จะสนองงานอื่นให้ ได้ผลนั้นยิ่งยาก ทั้งในการบริหารงานแล้วยังขาด การร่วมมือ ร่วมคิด และรับรู้ข้อมูลข่าวสารที่ หลากหลาย จึงทำให้พระคณะผู้บริหารกิจการคณะสงฆ์ มีงานล้นมือ และเนื่องจากไม่มีการปฏิรูปโครงสร้าง คณะสงฆ์ จึงทำให้เกิดปัญหาความประพฤติดีเสื่อมเสียของ พระภิกษุ สามเณรตามมา

ผู้วิจัยเห็นว่า พระคณะผู้บริหารกิจการคณะสงฆ์ ในเมืองเชียงตุง ควรได้รับการพัฒนาในด้านความรู้ให้มากขึ้น ทราบถึงบทบาทของพระสงฆ์ในการปกครอง ทราบการแสดงบทบาทในการพัฒนาสังคม พระสงฆ์ เข้าใจปัญหาและอุปสรรค สาเหตุและปัจจัยอื่น ให้พระคณะผู้บริหารกิจการคณะสงฆ์ ได้พัฒนาสังคมโดย ประยุกต์หลักคำสอนในทางพระศาสนาให้แก่ประชาชน สามารถใช้กลวิธีหรืออุบายโดยใช้คำสั่งสอน ของพระพุทธเจ้าได้เป็นอย่างดี ผู้วิจัยในฐานะเป็นพระภิกษุใกล้ชิดพื้นที่เมืองเชียงตุง จึงมีความสนใจที่จะศึกษาการบริหารกิจการคณะสงฆ์เมืองเชียงตุง เพื่อเป็นข้อมูลในการวางแผนและพัฒนา กิจการคณะสงฆ์ เมืองเชียงตุง ให้มีประสิทธิภาพต่อไป

๑.๒ วัตถุประสงค์ในการวิจัย

๑.๒.๑ เพื่อศึกษาประสิทธิภาพในการบริหารกิจการคณะสงฆ์ของคณะสงฆ์เมืองเชียงตุง รัฐฉาน สหภาพเมียนมาร์

๑.๒.๒ เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิภาพในการบริหารกิจการของคณะสงฆ์ที่มีต่อการบริหารกิจการคณะสงฆ์เมืองเชียงตุง รัฐฉาน สหภาพเมียนมาร์

๑.๒.๓ เพื่อศึกษาปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะ ประสิทธิภาพในการบริหารกิจการคณะสงฆ์ ที่มีต่อคณะสงฆ์เมืองเชียงตุง รัฐฉาน สหภาพเมียนมาร์

๑.๓ ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “ประสิทธิภาพในการบริหารกิจการคณะสงฆ์ เมืองเชียงตุง รัฐฉาน สหภาพเมียนมาร์” ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการวิจัย ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

๑.๓.๑ ขอบเขตด้านเนื้อหา

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ เรื่อง “ประสิทธิภาพในการบริหารกิจการคณะสงฆ์ เมืองเชียงตุง รัฐฉาน สหภาพเมียนมาร์ ” ผู้วิจัยได้ กำหนดขอบเขตด้านเนื้อหา โดยการทบทวนข้อมูลเอกสาร จากพระไตรปิฎก ตำราวิชาการ บทความวารสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่างๆ ในการบริหารกิจการคณะ

สงฆ์ เมืองเชียงตุง ไว้ ๖ ด้าน ได้แก่ ๑. ด้านการปกครอง ๒. ด้านการศาสนศึกษา ๓. ด้านการศึกษา สงเคราะห์ ๔. ด้านการเผยแผ่พระพุทธศาสนา ๕. ด้านการสาธารณูปการ ๖. ด้านการสาธารณสงเคราะห์

๑.๓.๒ ขอบเขตด้านตัวแปร

ขอบเขตด้านตัวแปรที่ใช้ ในการวิจัยเรื่อง “ประสิทธิภาพในการบริหารกิจการคณะสงฆ์ เมืองเชียงตุง รัฐฉาน สหภาพเมียนมาร์” ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตด้านตัวแปรที่ศึกษาดังนี้

ตัวแปรต้น (Independent Variables) ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคล คือ สถานภาพ อายุ จำนวนพรรษา วุฒิการศึกษาสามัญ วุฒิการศึกษาทางธรรม และตำแหน่งพระสงฆ์

ตัวแปรตาม (Dependent Variables) คือ ประสิทธิภาพในการบริหารกิจการ คณะสงฆ์เมืองเชียงตุง รัฐฉาน สหภาพเมียนมาร์ ใน ๖ ด้าน ๑. ด้านการปกครอง ๒. ด้านการศาสน ศึกษา ๓. ด้านการศึกษาสงเคราะห์ ๔. ด้านการเผยแผ่พระพุทธศาสนา ๕. ด้านการสาธารณูปการ ๖. ด้านการสาธารณสงเคราะห์

๑.๓.๓ ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือได้ศึกษาวิจัยเฉพาะพระคณะผู้บริหารกิจการ คณะสงฆ์ไทเขิน และไทใหญ่ทั้งหมด ที่อยู่ในเมืองเชียงตุง รัฐฉาน สหภาพพม่า ซึ่งเป็นพระสงฆ์ผู้ดำรง ตำแหน่ง เจ้าอาวาส รองเจ้าอาวาส และพระลูกวัดที่อยู่ในอำเภอเมือง และตำบลของเมืองเชียงตุง ทั้งหมด จำนวน ๒,๓๙๐ รูป^{๑๐}

๑.๓.๔ ขอบเขตด้านสถานที่

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตด้านสถานที่ในการศึกษาวิจัยโดย เฉพาะที่ ในเมืองเชียงตุง รัฐฉาน สหภาพเมียนมาร์

๑.๓.๕ ขอบเขตด้านระยะเวลา

ผู้วิจัยดำเนินการวิจัย ใช้จำนวน ตั้งแต่เดือนพฤษภาคม-ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๕ รวม ระยะเวลา ๖ เดือน

๑.๔ ปัญหาที่ต้องการทราบ

๑.๔.๑ ประสิทธิภาพของคณะสงฆ์ในการบริหารกิจการคณะสงฆ์เมืองเชียงตุง รัฐฉาน สหภาพเมียนมาร์ เป็นอย่างไร

๑.๔.๒ ผลการเปรียบเทียบประสิทธิภาพของคณะสงฆ์ในการบริหารกิจการคณะสงฆ์ เมือง เชียงตุง รัฐฉาน สหภาพเมียนมาร์ มีความแตกต่างกันหรือไม่

๑.๔.๓ ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับประสิทธิภาพของคณะสงฆ์ที่มีต่อการ บริหารกิจการคณะสงฆ์เมืองเชียงตุง รัฐฉาน สหภาพเมียนมาร์ มีอะไรบ้าง

^{๑๐} สำนักงานกองเลขาฯ เจ้าคณะอำเภอ เมืองเชียงตุง “เอกสารสำรวจประชากรวัด” ปี ๒๕๕๔

๑.๕ สมมติฐานในการวิจัย

สมมติฐานที่ ๑ พระสงฆ์ ที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพในการบริหารกิจการคณะสงฆ์ต่างกัน

สมมติฐานที่ ๒ พระสงฆ์ ที่มีจำนวนพรรษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพในการบริหารกิจการคณะสงฆ์ต่างกัน

สมมติฐานที่ ๓ พระสงฆ์ ที่มีวุฒิการศึกษาสามัญต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพในการบริหารกิจการคณะสงฆ์

สมมติฐานที่ ๔ พระสงฆ์ ที่มีวุฒิการศึกษาทางธรรมต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพในการบริหารกิจการคณะสงฆ์ต่างกัน

สมมติฐานที่ ๕ พระสงฆ์ ที่มีตำแหน่งพระสงฆ์ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพในการบริหารกิจการคณะสงฆ์ต่างกัน

๑.๖. นิยามศัพท์เฉพาะในการวิจัย

ประสิทธิภาพ หมายถึง ผลการปฏิบัติงานที่ทำให้เกิดความพอใจ ในการบริหารกิจการคณะสงฆ์ ที่เข้าโครงการ เมืองเชียงตุง รัฐฉาน สหภาพเมียนมาร์

การบริหาร หมายถึง ภาระหน้าที่ของพระผู้บริหารหรือ สังฆาธิการที่จะใช้ความรู้ความสามารถในการทำงานคณะสงฆ์เพื่อไปสู่ความสำเร็จตามบทบาท โดยการวางแผน จัดองค์กร สั่งการ และควบคุม

การบริหารกิจการคณะสงฆ์ หมายถึง งานที่พระคณะผู้บริหารกิจการคณะสงฆ์ ในเมืองเชียงตุง จะต้องดำเนินงาน ในการวางแผนโครงการ การควบคุมดูแล และรายงานเกี่ยวกับกิจการพระศาสนา ให้เป็นไปโดยความเรียบร้อยถูกต้อง ตามหลักพระธรรมวินัย กฎหมายและกฎระเบียบ คำสั่ง มติ ประกาศ ของพระบัญชาสมเด็จพระราชาธรรม พระสังฆราช ประกอบด้วย ๖ ด้าน

การปกครอง หมายถึง การปกครองคณะสงฆ์และการปฏิบัติหน้าที่ของ พระสังฆาธิการ ในการดูแลคณะสงฆ์ในเมืองเชียงตุงให้ปฏิบัติตามพระธรรมวินัยกฎหมายข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่ง มติ ประกาศของมหาสังฆนายกและตามพระบัญชาของสมเด็จพระสังฆราช

การศาสนศึกษา หมายถึง การจัดให้มีการศึกษาเล่าเรียนพระปริยัติธรรมแก่บรรพชิต และคฤหัสถ์ทั้งแผนกบาลีและแผนกธรรม รวมทั้งส่งเสริมให้พระภิกษุสามเณรได้เรียนยังสำนักเรียนที่วัดใกล้เคียงด้วย

การศึกษาสงเคราะห์ หมายถึง การจัดการศึกษาที่จะช่วยเหลือเกื้อกูลสถาบัน การศึกษา หรือจัดสถานศึกษาภายในวัดเพื่อสงเคราะห์แก่เด็กเยาวชนให้ได้รับการศึกษาเล่าเรียน โดยไม่ขัดต่อพระธรรมวินัย อาจเป็นโรงเรียนการกุศลในวัด หรือโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์เด็กยากจนหรือศูนย์ศึกษาพระพุทธศาสนาวันอาทิตย์ หรือศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์

การเผยแพร่พระพุทธศาสนา หมายถึง การจัดให้มีการฟังพระธรรมเทศนา การจัดเกี่ยวกับการอบรมสมณะและวิปัสสนากรรมฐาน การบรรยายหรือปาฐกถาธรรม การจัดศาสนพิธีต่างๆ เพื่อรักษาพิธีและวัฒนธรรมทางศาสนา และการให้ธรรมะหรือการสนทนาธรรมแก่คนในชุมชนและสังคม รวมทั้งการจัดหาอุปกรณ์การเรียนให้กับนักเรียนที่ยากจน ที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนในวัด และการจัดตั้งห้องสมุดไว้ในวัด เพื่อจัดหนังสือธรรมะไว้เผยแพร่ให้ประชาชนได้ศึกษา

การสาธารณูปการ หมายถึง การก่อสร้างและการบูรณปฏิสังขรณ์ ศาสนสมบัติไว้ในวัด ด้วยการรักษา ซ่อมแซม ปรับปรุงตกแต่งศาสนวัตถุ และศาสนสถานที่มียุคเดิมให้มั่นคงถาวร และก่อสร้างเพิ่มเติมให้เหมาะสม กับศาสนสมบัติที่จำเป็นต่อการดำรงพระพุทธ ศาสนาให้มั่นคง

การสาธารณสงเคราะห์ หมายถึง การดำเนินกิจการสาธารณประโยชน์เพื่อช่วยเหลือเกื้อกูลแก่คนในชุมชนและสังคมโดยการจัดกิจกรรมอันเป็นสาธารณสมบัติหรือสาธารณ กุศล เพื่อให้ความช่วยเหลือแก่คนในชุมชนและการพัฒนาสังคมและชุมชน

๑.๗. ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

๑.๗.๑ ได้ทราบประสิทธิภาพของพระสงฆ์ในการบริหารกิจการคณะสงฆ์เมืองเชียงตุง รัฐฉาน สหภาพเมียนมาร์

๑.๗.๒ ได้ทราบผลเปรียบเทียบประสิทธิภาพของพระสงฆ์ในการบริหารกิจการคณะสงฆ์เมืองเชียงตุง รัฐฉาน สหภาพเมียนมาร์

๑.๗.๓ ได้ทราบปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับประสิทธิภาพของพระสงฆ์ในการบริหารกิจการคณะสงฆ์ เมืองเชียงตุง รัฐฉาน สหภาพเมียนมาร์

๑.๗.๔ ได้ทราบผลการวิจัยที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับการบริหารกิจการคณะสงฆ์เมืองเชียงตุง รัฐฉาน สหภาพเมียนมาร์